

Til § 6.

Den udvikling, der kan forventes i Grønland i den nærmeste fremtid, vil kunne nødvendiggøre, at der gives mere detaljerede og mere omfattende regler om tvangsfuldbyrdelse. Endvidere vil der kunne vise sig trang til retsmidler som arrest og forbud. Bestemmelsen tilsigter at give statsministeriet hjemmel til i takt med udviklingen at supplere reglerne om tvangsfuldbyrdelse, uden at det skal være nødvendigt at forelægge forslag til sådanne rent tekniske bestemmelser for rigsdagen.

Til § 7.

I denne bestemmelse pålægges det politiet at drage omsorg for fuldbyrdelse af domme i kriminelle sager.

Det er under overvejelse i forbindelse med gennemførelse af en kriminallovgivning i Grønland at åbne mulighed for, at betalingen af en bøde, der ikke på anden måde kan inddrives, kan gennemtvinges ved tvangsarbejde.

Til § 10.

Bestemmelsen giver en adgang til afholdelse af retsforhør uden for tilfælde, hvor der er tale om en egentlig retssag. Den svarer i princippet til retsplejelovens § 1018.

Til § 11.

Efter tilskyndelse af retsplejeudvalget har man anset det for rettest i forslaget at medtage bestemmelser om erstatning for uforskyldt tilbageholdelse m. v.

Under hensyn til vanskeligheden ved på forhånd at skønne over, hvorledes sådanne regler, der skal være gældende under et ganske nyt retsplejesystem, vil virke, har man foretrukket at foreslå regler af langt mindre detaljeret karakter end de tilsvarende i den danske retsplejelovs kapitel 93 a, idet man først og fremmest har lagt vægt på at tilvejebringe den fornødne hjemmel til at yde erstatning i de tilfælde, hvor det må skønnes rimeligt.

Ved bestemmelsens anvendelse i praksis vil det dog være naturligt, at tilsvarende principper som de i den danske retsplejelov fastlagte bringes i anvendelse.

Under hensyn til, at der ofte vil være tale om udøvelsen af et vanskeligt skøn såvel med hensyn til erstatningspåstandens berettigelse som med hensyn til kravets størrelse, har man anset det for rettest at henlægge afgørelsen til landsretten. Dennes afgørelse kan ikke appelleres, men genoptagelse vil kunne finde sted under de i kapitel 6 afsnit B angivne betingelser.

Ved ordet „uhjemlet“ sigtes til de tilfælde, hvor der ikke efter lovens regler (jfr. kapitel 5 § 7 og følgende) har foreligget tilstrækkeligt grundlag for foranstaltningens foretagelse, uanset om sigtede anses for skyldig i det forhold, han sigtes for.

Ordet „uforskyldt“ dækker de tilfælde, hvor sigtelsen helt eller delvis har vist sig ikke at kunne gennemføres. Hvor sigtelsen delvis gennemføres til fældende dom, vil der kunne være tale om at yde erstatning for en del af den periode, i hvilken foranstaltningen har været gennemført.

Bestemmelsen udelukker ikke, at retten selv i tilfælde, hvor den sigtede frifindes eller sagen sluttet uden tiltale, skønner over, om de trufne foranstaltninger kan anses for uforskyldte.

I 2. stk. gives der hjemmel for at yde erstatning for foranstaltninger, der truffet i henhold til en dom, som ændres. I modsætning til den danske retsplejelovs § 1018 b, stk. 3, er erstatning i disse tilfælde ikke obligatorisk, men det overlades til retten at skønne over, om de trufne foranstaltninger kan anses for uhjemlet eller uforskyldt.

Til § 15.

I grønlandskommissionens betænkningsafsnit vedrørende Østgrønland og Thule pag. 41—43 og 61—62 anføres, at udviklingen i disse områder endnu ikke er så vidt fremskredet, at der er mulighed for at indføre en ordning, svarende til den for det øvrige Grønland foreslåede. I denne forbindelse er det af betydning, at afstandene mellem administrationscentret Godthåb og de nævnte kolonier er så betydelig, at en regelmæssig kontakt ikke er mulig.

Ordningen har hidtil været den, at domsmyndigheden med hensyn til danske i de østgrønlandske distrikter henhørte under Københavns byret, for Thules vedkommende under landsfogeden i Godhavn. Domsmyndigheden over grønlænderne udøves af særlige af de kommunale råd nedsatte retter.

Efter § 15, stk. 1, sker der ingen ændring i denne ordning. Det følger dog af kgl. anordning af 27. september 1950 om ikrafttræden af lov nr. 271 af 27. maj 1950 om Grønlands landsråd og kommunalbestyrelser m. v., at den landsfogeden hidtil tilkommende domsmyndighed i Thule er overgået til landshøvdingen.

I § 15, stk. 2, gives der statsministeren adgang til, efterhånden som udviklingen muliggør det, administrativt at udvide loven til helt eller delvis at omfatte Østgrønland og Thule.